

عنوان مقاله:

مطالعه اثر کلرفنیرامین داخل صفاقی بر پاسخ درد ناشی از فرمالین و ارتباط آن با سیستم اپیوئیدی در موشهای سوری

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات دامپزشکی، دوره 60، شماره 4 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

اسماعیل تمدنفر - گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه، ارومیه- ایران

علی مجتهدین - دانش آموخته دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، تبریز- ایران

خلاصه مقاله:

هدف: مطالعه اثر تزریق داخل صفاقی کلرفنیرامین (آنتا گونیست گیرنده H1 هیستامین) بر درد ناشی از فرمالین و ارتباط آن با سیستم اپیوئیدی در موشهای سوری. طرح: مطالعه تجربی. حیوانات: هفتاد و دو عدد موش سفید کوچک آزمایشگاهی نر با وزن بین 23-26 گرم. روش: گذاشتن حیوانات در دستگاه آزمون فرمالین، تزریق کف پای فرمالین 5% به حجم 20 میکرولیتر با سوزن تزریقی شماره 28، ثبت مدت زمان لیسیدن و گازگرفتن پنجه پای تزریق شده در بلوکهای زمانی 5 دقیقه ای به مدت یکساعت، تزریق داخل صفاقی کلرفنیرامین (5، 10 و 20 میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن) بعد از مرفین (5 میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن) و تزریق زیرجلدی نالوکسان (5 میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن) و نالوکسان (5 میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن) قبل از کلرفنیرامین (20 میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن). تجزیه و تحلیل آماری: آزمون تی- زوج، آنالیز واریانس یکطرفه با اندازه گیری مکرر، آزمون دانکن. نتایج: تزریق کف پای سالی نرمال پاسخ ضعیفی در پنج دقیقه اول و تزریق کفپای فرمالین پاسخ درد دو مرحله ای (مرحله اول: 0-5 و مرحله دوم: 20-40 دقیقه پس از تزریق) ایجاد کردند. تزریقات داخل صفاقی کلرفنیرامین در مقادیر 5، 10 و 20 میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن، بدون ایجاد اثری بر درد مرحله اول، پاسخ درد مرحله دوم را کاهش دادند. بین اثر کاهشی آنها تفاوت معنی دار مشاهده نشد. تزریق داخل صفاقی مرفین (5 میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن) پاسخ درد را در هر دو مرحله کاهش داد. تزریق کلرفنیرامین قبل از مرفین موجب تقویت اثر کاهش دهنده درد مرفین شد. تزریق زیرجلدی نالوکسان (5 میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن) موجب پایداری درد در هر دو مرحله شد و تزریق کلرفنیرامین بعد از نالوکسان بر تشدید درد ناشی از نالوکسان اثری نگذاشت. نتیجه گیری: بر اساس نتایج می توان مطرح نمود که کلرفنیرامین موجب کاهش درد التهابی (مرحله دوم درد فرمالینی) می شود در حالی که بر دررد نوروزنیک (مرحله اول درد فرمالینی) اثری ندارد. بنابراین گیرنده H1 هیستامین ممکن است در درد التهابی نقش داشته باشد و بنظر می رسد که بین گیرنده H1 و سیستم اپیوئیدی احتمالاً ارتباطی وجود دارد و کاهش درد توسط آنتاگونیست های گیرنده H1 شاید وابسته به سیستم اپیوئیدی باشد. مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، (1384)، دوره 60، شماره 4، 363-368.

کلمات کلیدی:

کلرفنیرامین، هیستامین، درد ناشی از فرمالین، مرفین، نالوکسان، موشهای سوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/350251>

